

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunale di Bergamo* — Padomes 1986. gada 22. decembra Direktīvas 87/102/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu (OV L 42, 48. lpp.) 11. panta 2. punkta interpretācija — Patēriņa kredīts — Patērētāja tiesības celt prasību pret kredīta devēju, ja pirkuma līgums saistībā ar kreditētajām precēm nav izpildīts

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1986. gada 22. decembra Direktīvas 87/102/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu 11. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā, kādā ir pamata lietā, tāda līguma esamība starp kredīta devēju un piegādātāju, pamatojoties uz kuru kredītu šī piegādātāja klientiem piešķir tikai un vienīgi šis kredīta devējs, nav obligāts nosacījums, lai šiem klientiem rastos tiesības vērsties pret minēto kredīta devēju piegādātāja pienākumu neizpildes gadījumā, lai izbeigtu kredītlīgumu un pēc tam atgūtu kredītiestādei jau samaksātās summas.

(¹) OV C 37, 9.2.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 2. aprīļa spriedums (Korkein hallinto-oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedība, ko ir uzsācis A

(lieta C-523/07) (¹)

(Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Materiālā piemērošanas joma — Jēdziens “civillietas” — Lēmums par bērnu nodošanu aprūpē un izvietošanu ārpus ģimenes — Bērna pastāvīgā dzīvesvieta — Aizsardzības pasākumi — Jurisdikcija)

(2009/C 141/22)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: A

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Korkein hallinto-oikeus* — Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr.

2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 1. lpp.) 1. panta 2. punkta d) apakšpunkta, 8. panta 1. punkta, 13. panta 1. punkta un 20. panta 1. punkta interpretācija — Vienota lēmuma, atbilstoši kuram bērns tiek nekavējoties nodots aprūpē un ievietots [aprūpes iestādē] ārpus ģimenes, kas pieņemts, pamatojoties uz publisko tiesību normām par bērnu tiesību aizsardzību, izpilde — Situācija, kad bērns, kuram ir pastāvīgā dzīvesvieta vienā dalībvalstī, atrodas citā dalībvalstī, kur viņam nav noteiktas dzīvesvietas

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “civillietas” šīs tiesību normas izpratnē ir attiecināms uz lēmumu, ar ko tiek uzdots bērna tūlītēja nodošana aprūpē un ievietošana [aprūpes iestādē] ārpus savas ģimenes, ja šis lēmums ir pieņemts saistībā ar publiskajām tiesībām par bērnu aizsardzību;

2) “pastāvīgās dzīvesvietas” jēdziens Regulas Nr. 2201/2003 8. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka šī dzīvesvieta atbilst vietai, ko raksturo bērna zināma integrācija sociālajā un ģimenes vidē. Šajā sakarā vērā ir jāņem ilgums, regularitāte, apstākļi, uzturēšanās dalībvalsts teritorijā, kā arī ģimenes pārcelšanās šajā valstī iemesli, bērna pilsonība, izglītības vieta un apstākļi, valodu zināšanas, kā arī bērna ģimenes un sociālie sakari minētajā valstī. Bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir jānosaka valsts tiesai, ņemot vērā visus katrā konkrētā gadījumā pastāvošos faktiskos apstākļus;

3) aizsardzības pasākumu, tādu kā bērnu nodošana aprūpē, valsts tiesa atbilstoši Regulas Nr. 2201/2003 20. pantam var noteikt tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

— šim pasākumam ir jābūt steidzamam;

— tam jābūt noteiktam attiecībā uz konkrētajā dalībvalstī esošajām personām, un

— tam jābūt pagaidu rakstura pasākumam.

Minētā pasākuma īstenošana, kā arī tā saistošais raksturs tiek noteikts atbilstoši valsts tiesību aktiem. Pēc aizsardzības pasākuma noteikšanas valsts tiesai nav pienākuma nodot lietu piekritīgajai citas dalībvalsts tiesai. Tomēr tiktāl, ciktāl to prasa bērna interešu aizsardzība, valsts tiesai, kura ir noteikusi pagaidu vai aizsardzības pasākumus, tieši vai ar atbilstoši Regulas Nr. 2201/2003 53. pantam izraudzītās centrālās iestādes starpniecību par to jāinformē piekritīgā citas dalībvalsts tiesa;

4) dalībvalsts tiesai, ja tai vispār nav jurisdikcijas, pēc savas iniciatīvas jāatzīst, ka tai nav piekrišanas, bet tai nav pienākuma nodot lietu citai tiesai. Tomēr tiktāl, ciktāl to prasa bērna interešu aizsardzība, valsts tiesai, kas pēc savas iniciatīvas atzinusi, ka tai nav piekrišanas, tieši vai ar atbilstoši Regulas Nr. 2201/2003 53. pantam izraudzītās centrālās iestādes starpniecību par to ir jāinformē piekrišajā citas dalībvalsts tiesa.

(¹) OV C 22, 26.01.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch/Gisela Weller-Lindhorst

(lieta C-533/07) (¹)

(Jurisdikcija un spriedumu atzīšana un izpilde civillietās un komerclietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Īpašā jurisdikcija — 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts un b) apakšpunkta otrais ievilkums — Jēdziens “pakalpojumu sniegšana” — Intelektuālā īpašuma tiesību nodošana)

(2009/C 141/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

Atbildētāja: Gisela Weller-Lindhorst

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberster Gerichtshof (Austrija) — Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV L 12, 1. lpp.) 5. panta 1. punkta interpretācija — “Pakalpojumu sniegšanas” un “vietas, kur pakalpojumi būtu jāsniedz”, jēdziens — Tiesa, kas ir kompetenta izskatīt strīdu par muzikāla darba izmantošanas licences maksas samaksu

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka lūgums, saskaņā ar kuru intelektuālā

īpašuma tiesību īpašnieks par atlīdzību nodod šīs tiesības lietošanā savam līgumpartnerim, nav līgums par pakalpojumu sniegšanu šīs tiesību normas izpratnē;

2) saskaņā ar Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta a) apakšpunktu nosakot tiesu, kurai ir piekrišana izskatīt pieteikumu par atlīdzību, kas maksājama saskaņā ar līgumu, ar kuru intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieks ir nodevis šīs tiesības lietošanā savam līgumpartnerim, joprojām ir jāņem vērā no Tiesas judikatūras attiecībā uz 1968. gada 27. septembra Konvencijas par jurisdikciju, spriedumu atzīšanu un izpildišanu civillietās un komerclietās, kas grozīta ar 1989. gada 26. maija Konvenciju par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanu, 5. panta 1. punktu izrietošie principi.

(¹) OV C 37, 09.02.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. aprīļa spriedums (Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Uwe Rüffler/Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(lieta C-544/07) (¹)

(EKL 18. pants — Tiesību akti ienākumu nodokļa jomā — Ienākumu nodokļa samazinājums atbilstoši dalībvalsts, kas uzliek nodokļus, veselības apdrošināšanā veiktajām iemaksām — Atteikums samazināt nodokli atbilstoši citās dalībvalstīs veiktajām iemaksām)

(2009/C 141/24)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Uwe Rüffler

Atbildētājs: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polija) — EK līguma 12. panta 1. punkta un 39. panta 1. un 2. punkta interpretācija — Valsts tiesību akti par ienākuma nodokli, ar ko iespēja no šī nodokļa atskaitīt veselības apdrošināšanas summas ir ierobežota tikai ar summām, kas ir samaksātas dalībvalstī